

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3386-3387/2559

นายประทุม คำดีวัน โจทก์ บริษัทอัลมอนต์ (ไทยแลนด์) จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 231, พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.2518 มาตรา 52,
พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 31,
พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 31

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อศาลแรงงานกลางมีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยเลิกจ้างโจทก์ทั้งสองโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 52 แห่ง พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.2518 การที่จำเลยเลิกจ้างโจทก์ทั้งสองจึงเป็นการปฏิบัติ ตามกฎหมายและคำพิพากษาของศาลแรงงานกลาง แม้โจทก์ทั้งสองจะยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา แต่ การยื่นอุทธรณ์ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแรงงานกลางตาม ป.วิ.พ. มาตรา 231 ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 31 โจทก์ทั้งสองจึงไม่มีสิทธิเรียกค่าจ้างและเงินอื่นๆ ตามฟ้อง อันเป็นเงินที่โจทก์ทั้งสองจะ ได้รับเนื่องจากการทำงานให้แก่จำเลยนับตั้งแต่วันที่เลิกจ้างถึงวันที่จำเลยรับโจทก์ทั้งสองเข้าทำงาน ใหม่ได้

คำพิพากษา

คดีทั้งสองสำนวนนี้ศาลแรงงานกลางสั่งให้รวมพิจารณาเป็นคดีเดียวกัน โดยให้เรียกโจทก์เรียง ตามลำดับสำนวนว่าโจทก์ที่ 1 และที่ 2 โจทก์ทั้งสองฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระ ค่าจ้าง ค่าจ้างในวันหยุดพักผ่อนประจำปี พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี ทุกระยะเวลา 7 วัน ค่า ประกันสังคมพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี ค่าโบนัส ค่าประสบการณ์จากการทำงานและค่า อาหารพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 6 กันยายน 2549 จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ โจทก์ทั้งสอง จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางพิพากษายกฟ้อง โจทก์ทั้งสองอุทธรณ์ ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า ศาลแรงงานกลางฟังข้อเท็จจริงว่า ศาลแรงงานกลางมีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยเลิกจ้างโจทก์ทั้งสองได้ตามคำร้องของจำเลย จำเลยจึงมี หนังสือเลิกจ้างโจทก์ทั้งสองในวันดังกล่าว โจทก์ทั้งสองอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาพิพากษากลับ ให้ยกคำร้องของจำเลย ตามคำพิพากษาของศาลแรงงานกลางและศาลฎีกา จำเลยรับโจทก์ทั้งสอง กลับเข้าทำงาน มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ทั้งสองว่า จำเลยจะต้องจ่ายเงินตามฟ้อง ให้แก่โจทก์ทั้งสองหรือไม่ เห็นว่า เมื่อศาลแรงงานกลางมีคำสั่งอนุญาตให้จำเลยเลิกจ้างโจทก์ ทั้งสองโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.2518 การที่ จำเลยเลิกจ้างโจทก์ทั้งสองจึงเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายและคำพิพากษาของศาลแรงงานกลาง แม้โจทก์ทั้งสองจะยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา แต่การยื่นอุทธรณ์ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตาม คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแรงงานกลาง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 231 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 31 โจทก์ทั้งสองจึงไม่มีสิทธิเรียกค่าจ้างและเงินอื่นๆ ตามฟ้อง อันเป็นเงินที่โจทก์ทั้งสองจะได้รับ เนื่องจากการทำงานให้แก่จำเลย นับตั้งแต่วันที่เลิกจ้างถึงวันที่จำเลยรับโจทก์ทั้งสองเข้าทำงานใหม่ ได้ ที่ศาลแรงงานกลางพิพากษายกฟ้องโจทก์ทั้งสองมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล อุทธรณ์

ของโจทก์ทั้งสองฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ธีระยุทธ ทรัพย์นภาพร · นิยุต สุภัทรพาหิรผล · บุรณ ฐาปนดุลย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3386-3387/2559>